

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202531
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212202531.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: T. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., J. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova č. 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 4.396,22 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. januára 2013 č.k. 13C/18/2013-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,3 OSP pre späťvzatie návrhu a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP konštatujúc, že konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy nepriznal z dôvodu, že spoločnosť zastupujúca vedľajšieho účastníka - HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, nepredložila plnú moc k zastupovaniu vedľajšieho účastníka (bola predložená len vo fotokópii a to všeobecná, nie pre toto konanie). Navyše vyjadrenie, za ktoré si vedľajší účastník uplatnil trovy, nebolo podané na základe výzvy súdu a trovy, ktorých náhradu si vedľajší účastník na strane odporcu uplatnil, nepovažoval súd za účelne vynaložené aj z dôvodu, že, ide len o akési blanketné vyjadrenie obsahujúce všeobecné citácie právnych predpisov. Zároveň rozhodol v zmysle ust. 11 ods. 1,3,4, 6 zákona č. 61/92 Zb. o súdnych poplatkoch o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 256,86 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Podstatným pre právne posúdenie veci bolo, že nárok uplatňovaný navrhovateľom nebol uplatnený dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zbral návrh v celom rozsahu späť zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu.. Poukázal na to, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady trov konania priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces zahrňujúceho, okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov SR. Na základe uvedeného žiadal uznesenie zmeniť v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 404,74 eura, resp. zrušiť uznesenie súdu v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania a vo výroku o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostala iba časť týkajúca sa nepriznania trov konania účastníkom.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 10.02.2012 voči odporcovi domáhal zaplata sumy 4.396,22 eura spolu s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 10. 05. 2012 vstúpilo do konania Spotrebiteľské združenie OSA ako vedľajší účastník na strane odporcu a zároveň vznieslo námietku premlčania. Súčasne právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16. 08. 2012 sa vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril vo veci a vzniesol námietku premlčania, pričom si súčasne vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 476,45 eura. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.10.2012 vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť, bez uvedenia dôvodu. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť potom, čo po vstupe do konania sa vo veci písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý namietal, že uplatnený nárok je premlčaný a žiadal návrh zamietnuť. Navrhovateľ vzal návrh späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom

platí, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

V prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods.1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bola podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

V posudzovanej veci odvolací súd rozhodujúc o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne v danom prípade aplikoval na rozhodnutie o trovách konania ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Navyše v danom prípade výroku : „žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“, nezodpovedá ani súdom prvého stupňa aplikované ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého „žiadnen z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené“. Uvedenému výroku zodpovedá ust. § 142 ods. 2 OSP. Preto pokiaľ súd prvého stupňa nárok účastníkov konania na náhradu trov konania posúdil podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP takémuto právnomu posúdeniu zodpovedá výrok: „žiadnen z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“.

V prejednávanej veci navrhovateľ vzal po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania a súd mal na danú vec pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Súd prvého stupňa mal o náhrade trov konania rozhodovať podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP a rozhodnúť nielen o trovách vedľajšieho účastníka (len tieto odôvodnil) ale aj o trovách odporcu (absentuje akékoľvek odôvodnenie o trovách odporcu). Z obsahu spisu vyplýva, že odporcovi trovy konania zrejme nevznikli, no napriek tomu o nich musí súd rozhodnúť. Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia advokátom, preto sa musí súd v ďalšom konaní zaoberať náhradou trov konania vedľajšieho účastníka z hľadiska trov potrebných na účelného uplatňovania alebo bránenie práva vedľajším účastníkom a o trovách vedľajšieho účastníka opätovne rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konane.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.